

IZ PRVE RUKE

Hrvatska čeka izručenje zbog ratnog zločina, što kaže Bjelovarčanin koji je prvi stigao u Voćin

Željko Brkić

🕒 30. lipnja 2022.

PODIJELI S PRIJATELJIMA!

Grčki sud će odlučiti hoće li Srbina (59) izručiti Hrvatskoj. On se brani da je samo izvršavao naređenja. 'Beli orlovi' i četnici prije povlačenja ubili su u Voćinu najmanje 42 Hrvata, među njima žene i starce.

Grčka policija privela je u ponedjeljak 59-godišnjeg državljanina Srbije za kojim je Hrvatska raspisala tjeralicu zbog ratnih zločina počinjenih 1991. godine, javila je agencija Associated Press.

Grčke vlasti su priopćile da je muškarac uhićen nakon što je prešao granicu iz Sjeverne Makedonije na putu prema jednom ljetovalištu na sjeveru Grčke, u koje se zaputio sa suprugom i kćeri, prenosi

Jutarnji list.

U Voćinu je krajem 1991. mučeno i ubijeno 47 civila, te tri ratna zarobljenika – pripadnika MUP-a i Zbora narodne garde, podaci su hrvatskog pravosuđa.

Samo u jednoj noći, s 13. na 14. prosinca 1991. kada su se srpske postrojbe povlačile iz Zapadne Slavonije, ubijena je 31 osoba. Dio mještana je strijeljan, dio zaklan, a dio njihovih tijela nakon ubojstva je spaljen.

Među prvima su u Voćin ušli pripadnici Protudiverzantske čete iz Bjelovara. Dragutin Novaković je o tom danu govorio za dokumentarni serijal o prvim oslobodilačkim akcijama 1991. na području zapadne Slavonije (Otkos, Orkan, Papuk). Evo dijela njegovog sjećanja:

“Ja sam došao u vrijeme kada je trebao uslijediti napad na selo Čeralije od pravca Podravske Slatine, u kojem je bilo jako četničko uporište. Dan prije sam došao, tu noć gospodin zapovjednik Cepanec je rekao – koji su došli, tko hoće, ide, tko ne, neka ostane u bazi, bolje da ne ide. Ja sam otišao, naravno, zajedno s ostalima, i taj dan smo krenuli zajedno s domaćim snagama slatinske brigade prema selu Čeralijama. Čitav dan smo pokušavali ući u taj pravac i ući u to selo, međutim otpor je bio velik, imali su i minobacače koji su imali dosta efikasnu vatru, vrlo blizu nas, mnogo je mina padalo, rakete... U tom povlačenju saznali smo da je poginuo Bernard Štajduhar, naš suborac, Bjelovarčanin, i da je ostao na terenu koji je pod kontrolom četnika. Budući da nije bilo teorije da ga ostavimo, da ga ne izvučemo, mi smo na sve moguće načine otvorili vatru, krenuli prema naprijed, dok su petorica-šestorica ljudi koji su se za to dobrovoljno javili, znali su gdje je on otprilike bio, tamo su ga našli mrtvoga i kraj njega gospodina Kizmu iz Brezovca, ime mu ne znam, i izvukli ih, naravno, van. Bernard je bio mrtav.

Međutim, u toj svoj pucnjavi nešto se događalo čudno. Četnici su uzvraćali vatru, najedanput su prestali, najedanput se čulo turiranje teških mašina i većina nas je mislila da oni kreću, sad će nas pregaziti. Međutim, to je zujalo i odlazilo u daljinu. No, mrkla je noć bila, mi smo već bili na izmaku snaga, tu noć nismo ni namjeravali napredovati dalje, ali nešto je nama većini ostalo u glavi, čudno je, četnici su možda pobjegli.

(...) Tu noć, još prije nego što smo se razišli, nisam mogao spavati, bilo je čudno, najedanput se čula golema eksplozija, kao naša Barutana kad je odletjela, slično nešto. Zatreslo se sve, prozori, šajbe drmajū. Nemam ja mira, znam da ću sutra ostati s dečkima sam, ovi će otići, ja izađem van na ulicu, nailazi vozilo, Stojadin nekakav, sav se zanaša. I sad vidim ja, divlja, stanem na cestu i

zaustavim ga. Da, osam ljudi unutra, što je bilo, oni idu iz Voćina, bježe, četnici su digli crkvu u zrak i bježe iz Voćina. A oni su tamo zarobljenike koje su držali naše, sve su ih zajedno sa crkvom. (...)

Ušli smo u selo Ćeralije, tamo nismo nikoga zatekli i tamo sam im rekao neka strogo čekaju, a mi smo s kampanjolom otišli, vjerovali ili ne, bez ikakve pratnje, samo da vidimo, u izviđanje, imali

svoje osobno naoružanje. Kako smo išli dalje, sela se zovu Bokane, Macute, pa tek onda ide Voćin, prazna. Nigdje ničeg nije bilo, stoka hoda po cesti. I došli smo do samog Voćina. U Voćinu smo zatekli od živih ljudi samo nekoliko bijelih promatrača koji su se muvali, crkva je bila srušena, još su se vidjeli tragovi dima. Čitavo mjesto je bilo napušteno. Nigdje nikoga od civila, nigdje ništa. Voćin je bio napušten nakon što su pobijeni zarobljenici, dignuta crkva, četnici su pobjegli u pravcu Zvečeva i više se tamo nisu ni pokušavali vratiti.”

Sadržaj je objavljen u okviru programa poticanja novinarske izvrsnosti Agencije za elektroničke medije

Prima.

Svatko treba promjenu.

Započnite od svog doma.

Saznaj više

JAVOR PATKOVAC

DIZAJN KVALITETA CIJENA

